

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. Ботевград, 11.03.Н. А. по П.24 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, II-РИ ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: И. Цв. Т.а А.

при участието на секретаря Т. В. Б.
като разгледа докладваното от И. Цв. Т.а А. Гражданско дело № Н. А. по П.231810100019 по описа за Н. А. по П.23 година

С Определение № 14 от 06.01.Н. А. по П.23г. по в.ч.гр.д.№ 2/Н. А. по П.23г. по описа на СОС гр.д. № 445/Н. А. по П.22г. по описа на Етрополски районен съд е изпратено за разглеждане на РС-Ботевград.

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК /Данъчно-осигурителен процесуален кодекс/ и при условията на евентуалност обективно съединени искиове с правно основание чл.216, ал.3 от ДОПК във вр. с чл.135 от ЗЗД.

Н. А. по п., чрез пълномощник И. П. Н., която е главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране” при ТД на *-гр.С., моли да бъдат обявени за недействителни спрямо Държавата на основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК следните договори за продажба на недвижими имоти, както следва:

1. Договор за продажба от 21.12.Н. А. по П.17г. на недвижим имот, находящ се в село Б., община Е., Софийска област, сключен между „М. С. ЕООД с ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: гр.Е., местност „Р.“, хотел „П.“, офис 1 от една страна като продавач и „*“ ЕООД с *, със седалище и адрес на управление: гр.Е., местност „Р.“, хотел „П.“, офис 1 от друга страна като купувач, който договор е обективиран в нотариален акт № 1*, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.17г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е.;

2. Договор за продажба от 12.05.Н. А. по П.Н. А. по П.г. на недвижим имот, находящ се в село Б., община Е., Софийска област, сключен между „*“ ЕООД с *, със седалище и адрес на управление: гр.Е., местност „Р.“, хотел „П.“, офис 1, от една страна като продавач и К. Л. С. от гр. С., ж.к.Л., бл. № *, ет. *, ап. *, с ЕГН: ***** от друга страна като купувач, по време на брака й със С. Д. Д. от с.Б., община Е., Соф. обл., с ЕГН: ***** , който договор е обективиран в нотариален акт № *, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.Н. А. по П.г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е., тъй като са сключени с намерение да се увредят публичните изпълнители, тъй като преди това има декларирани от „М. С.“ ЕООД с ЕИК: * публични задължения, произтичащи от неизплатени данъчни задължения по декларации образец 6 за периода от 26.10.Н. А. по П.13г. до

31.05.Н. А. по П.17г., СД по ЗДДС за периода от 15.10.Н. А. по П.13г. до 30.09.Н. А. по П.17г.-Годишна данъчна декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО № 2219И0064212/28.03.Н. А. по П.17г. за периода от 01.01.Н. А. по П.16г. до 31.12.Н. А. по П.16г.

При условията на евентуалност са предявени и обективно съединени искиове с правна основание чл.216, ал.3 от ДОПК във вр. с чл.135 от ЗЗД да бъдат обявени за недействителни спрямо Държавата на следните два договори за продажба на недвижими имоти или:

1. Договор за продажба от 21.12.Н. А. по П.17г. на недвижим имот, находящ се в село Б., община Е., Софийска област, сключен между „М. С.“ ЕООД с ЕИК: *, от една страна като продавач и „*“ ЕООД с *, от друга страна като купувач, който договор е обективиран в нотариален акт № 1*, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.17г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е.;

2. Договор за продажба от 12.05.Н. А. по П.Н. А. по П.г. на недвижим имот, находящ се в село Б., община Е., Софийска област, сключен между „*“ ЕООД с *, от една страна като продавач и К. Л. С. от друга страна като купувач, по време на брака ѝ със С. Д. Д., който договор е обективиран в нотариален акт № *, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.Н. А. по П.г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е., тъй като „М. С.“ ЕООД с ЕИК: * има преди сключване на договора на 21.12.Н. А. по П.17г. на публични задължения, произтичащи от неизплатени данъчни задължения по декларации образец 6 за периода от 26.10.Н. А. по П.13г. до 31.05.Н. А. по П.17г., СД по ЗДДС за периода от 15.10.Н. А. по П.13г. до 30.09.Н. А. по П.17г.-Годишна данъчна декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО № 2219И0064212/28.03.Н. А. по П.17г. за периода от 01.01.Н. А. по П.16г. до 31.12.Н. А. по П.16г. и купувачите по описаните по-горе договори са недобросъвестни, тъй като са знаели, че с прехвърлянето на имота ще увредят * като кредитор, тъй като са знаели за съществуващите публични задължения на „М. С.“ ЕООД.

В с.з. ищецът, чрез пълномощник И. П. Н., която е главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на *-гр.С., поддържа изцяло предявените искиове.

ОТВЕТНИКЪТ „М. С.“ ЕООД, чрез управителя С. Д., е *равил възражения по исковите и е представил писмен отговор с вх.№ 2770 от 02.05.Н. А. по П.23г., изпратен по куриер с дата от 28.04.Н. А. по П.23г. в предвидения в закона срок.

В писмения отговор ответникът „М. С.“ ЕООД оспорва исковите и прави възражение за изтекла погасителна давност, доколкото е атакувана сделка, по силата на която „М. С.“ ЕООД е продало на „*“ ЕООД описания в исковата молба недвижим имот, находящ се в с. Б., общ. Е., която сделка, видно от приложения към нея нотариален акт, е сключена на 21.12.Н. А. по П.17година, а исковата молба е подадена след изтичане на пет години, считано от тази дата. Ответникът твърди, че няма изявления от страна на ищеца и не става ясно какъв е размера на задълженията към датата 21.12.Н. А. по П.17година, когато е сключена атакуваната сделка, с която „М. С.“ ЕООД е продало на „*“ ЕООД описания недвижим имот, находящ се в с. Б., общ. Е.. Ответникът заявява, че без да са посочени размерите на общите публични задължения, на материалните активи, вземанията и банковите сметки на „М. С.“ ЕООД към момента на сключване на процесната сделка, атакувана от ищеца, няма как да се докаже твърдените „цел да се увреди Публичния изпълнител“ и „увреждане на Публичния изпълнител“. Също така не са представени никакви доказателства за това: образувано ли е принудително производство от Публичния изпълнител, ако е образувано такова - кога, какви процесуални действия са извършени и кога е уведомен представляващия „М. С.“ ЕООД, за да се твърди, че е подал декларация по чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК с невярно съдържание. Ответникът заявява, че ако лицето * е знаела какъв е размера и има ли непогасени публични задължения на „М. С.“ ЕООД, би следвало, ако се приеме този факт, че тя е запозната и за стойността на материалните активи, вземанията и банковите сметки на Дружество. Няма как да се установи цел да се увреди

Публичния възискател или увреждане на Публичния възискател със знанието на представляващия приобретател по атакуваната сделка, какъв е размера на материалните активи, вземания и банковите сметки на праводателя и това е така, защото липсва, не се установява и не се сочи свързаност нито по главния иск /чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК/, нито по евентуалния иск /чл. 135 от ЗЗД/.

Ответникът оспорва съществуването на „определена свързаност“ между купувачите и продавачите, тъй като тази свързаност трябва да бъде такава, че да е нормативно определената, посочена в ДОПК или ЗЗД. Ответникът заявява, че същият е разполагал със значително имущество към момента на сключване на сделката /вземания, МПС на стойност многократно, в пъти над стойността на задължението/, за което не е налице намерение за увреждане. Моли да се отхвърлят исквете.

ОТВЕТНИКЪТ- „*“ ЕООД, чрез управителя *, е *равила възражения по исквете и е представила писмен отговор с вх.№ 3021/11.05.Н. А. по П.23г., изпратен по куриер с дата от 10.05.Н. А. по П.23г., в предвидения в закона срок.

В писмения отговор ответникът „*“ ЕООД оспорва исквете, прави възражение, че искът е погасен по давност, както и че няма изявления от страна на ищеца и не става ясно какъв е размера на задълженията към датата 21.12.Н. А. по П.17 година, когато е сключена атакуваната сделка, с която „М. С.“ ЕООД е продало на „*“ ЕООД описания недвижим имот, находящ се в с. Б., общ. Е.. Ответникът заявява, че годишните счетоводни отчети на „М. С.“ ЕООД са съставени, видно от приложените към исквата молба ГФО от „г“ ЕООД. Ответникът твърди, че К. Л. *- Да не е съдружник и управител в „* С.“ ЕООД след 01.10.Н. А. по П.08 година. Оспорва твърдението на ищеца, че третото лице- приобретател е било недобросъвестно, при положение, че втората сделка с процесния имот е извършена повече от три години след извършването на първата сделка.

ОТВЕТНИКЪТ-С. Д. Д. е *равил възражения по исквете и е представил писмен отговор с вх.№ 2497/19.04.Н. А. по П.23г., изпратен по куриер с дата от 18.04.Н. А. по П.23г., в предвидения в закона срок.

В писмения отговор ответникът С. Д. оспорва исквете, прави възражение, че искът е погасен по давност, както и че няма изявления от страна на ищеца и не става ясно какъв е размера на задълженията към датата 21.12.Н. А. по П.17 година, когато е сключена атакуваната сделка, с която „М. С.“ ЕООД е продало на „*“ ЕООД описания недвижим имот, находящ се в с. Б., общ. Е.. Оспорва твърдението на ищеца, че третото лице-приобретател е било недобросъвестно, при положение, че втората сделка с процесния имот е извършена повече от три години след извършването на първата сделка. Ответникът оспорва, че е подал декларация с невярно съдържание, с цел да избегна плащането. Това е така, тъй като не са му били известни обстоятелства, че към 21.12.Н. А. по П.17 година * са образували изпълнително принудително производство срещу представляваното от него дружество, той не е бил уведомен към този момент, че има образувано такова производство, че са извършвани някакви принудителни действия по това производство, както и че съществуват публични задължения на дружеството, които са установени или че има влязъл в сила необжалваем акт спрямо тях. Също така ответникът оспорва и твърдението, че съществува „определена свързаност“ между купувачите и продавачите, тъй като тази свързаност трябва да бъде такава, че да е нормативно определената, посочена в ДОПК или ЗЗД. Такава не се твърди, не се доказва, а и не съществува. Моли да се отхвърлят исквете.

В с.з. ответниците „М. С.“ЕООД, „*“ЕООД и С. Д. Д., чрез пълномощник адв. А. Г. от САК оспорват исквете, молят да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани,

тъй като по делото е установено, че ответникът „М. С.“ ЕООД е притежавал активи-движими вещи, МПС-та, недвижими имоти, вземания от трети лица и средства в банкови сметки, които многократно са надхвърляли стойността на недвижимия имот, предмет на атакуваните договори за продажба. Няма данни, че сделките са сключени със цел увреждане на държавата, тъй като * едва миналата година е предприело действия за събиране на вземането. Моли да се присъдят *равените по делото разноски, за които представя списък за разноските по чл.80 от ГПК/л.721/.

ОТВЕТНИКЪТ-К. Л. С. е *равила възражения по исковете и е представила писмен отговор с вх.№ 2771/02.05.Н. А. по П.23г., изпратен по куриер с дата от 28.04.Н. А. по П.23г., в предвидения в закона срок.

В писмения отговор ответникът К. С. оспорва исковете, прави възражение, че искът е погасен по давност, както и че няма изявления от страна на ищеца и не става ясно какъв е размера на задълженията към датата 21.12.Н. А. по П.17 година, когато е сключена атакуваната сделка, с която „М. С.“ ЕООД е продало на „*“ ЕООД описания недвижим имот, находящ се в с. Б., общ. Е.. Оспорва твърдението на ищеца, че третото лице- приобретател е било недобросъвестно, при положение, че втората сделка с процесния имот е извършена повече от три години след извършването на първата сделка. Ответникът заявява, че професионалното й занятие е адвокат, а континенталното разбиране на адвокатската тайна е, че тя има абсолютен и безсрочен характер и осигурява доверителността на отношенията между адвоката и неговия клиент, в това число и в конкретния случай отношенията, които тя е имала с „М. С.“ ЕООД и „*“ ЕООД, досежно публикуването в АВ-Търговски регистър на годишните счетоводни отчети на двете дружества. Заявява, че няма данни за проявена инициативност и извършване на принудителни процесуални действия в рамките на изпълнителното производство от ищеца водено срещу „М. С.“ ЕООД, от които може да се *рави извод, че длъжностните лице в * са установили вид и размер на вземания на длъжника, брой, вид, марка и стойност на собствените на дружеството - длъжник МПС -та, наложени обезпечителни мерки, извършени оценки, предприети принудителни действия. Вместо това, ищецът иска обявяване за недействителни сделки с предмет, описан в исквата молба, който по оценки, *равени от *, е на стойност над двадесет пъти по-ниски от дълга, който се твърди, че е съществувал към момента на сделката. Моли да се отхвърлят исковете.

В с.з. ответникът К. Л. С. оспорва исковете, поддържа *равените възражения в писмения отговор.

От събраните по делото доказателства, обсъдени във връзка със становищата на страните, съдът приема за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Страните не спорят, че ответникът С. Д. Д. е едноличен собственик и управител на ответното търговско дружество „М. С.“ ЕООД. Последното се установява от *равена справка в Търговския регистър.

Ответниците К. Л. С. и С. Д. Д. са съпрузи, за което обстоятелство страните не спорят.

Ответното търговско дружество „*“ ЕООД е с управител *. Последната е едноличен собственик и управител на „*г“ ЕООД с ЕИК:*. Горното се установява от *равени справки в Търговския регистър/ТР/. Също така се установява от ТР, че седалището и адреса на управление на ответното дружество „М. С.“ ЕООД и ответното дружество „*“ ЕООД е едно и също, а именно: гр.Е., м.„Р.“, хотел П., офис 1.

Видно от приложеното писмено доказателство- копие от пълномощно с нотариална

заверка на подписа под № 404 от 06.02.Н. А. по П.15г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е. се установява, че „М. С.“ЕООД, чрез управителя му С. Д. Д. е упълномощил * да представлява и извършва фактически и правни действия, да подписва документи от името на дружеството пред * и други държавни органи безсрочно.

Ответното дружество „М. С.“ЕООД има неизплатени публични задължения-данъци, формирани от подаваните от него декларации образец 6 за периода от 26.10.Н. А. по П.13г. до 31.05.Н. А. по П.17г., СД по ЗДДС за периода от 15.10.Н. А. по П.13г. до 30.09.Н. А. по П.17г., Годишна данъчна декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО № 2219И0064212/28.03.Н. А. по П.17г. за периода от 01.01.Н. А. по П.16г. до 31.12.Н. А. по П.16г. Горните документи са подавани по електронен път в * от „*г“ ЕООД чрез *, която е едноличен собственик на капитала на това дружество и управител. Горното се установява от приложените писмени доказателства-копия от декларации образец 6, Годишна данъчна декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО № 2219И0064212/28.03.Н. А. по П.17г. и Заявления до * от 25.06.Н. А. по П.11г., от 30.06.Н. А. по П.18г.1 от 24.06.Н. А. по П.21г.

За събиране на горните публични вземания ищещът е образувал изпълнително дело № 160151300/Н. А. по П.16г. по описа на *, по което длъжникът „М. С.“ЕООД в периода от 01.01.Н. А. по П.16г. до 16.06.Н. А. по П.23г. не е извършил плащания. По това изпълнително дело Публичният изпълнител при ТД на *-С. е наложил на 21.10.Н. А. по П.17г. обезпечителни мерки заповед върху подробно описани във всяко едно от Постановленията МПС или върху пет отделни МПС, собственост на „М. С.“ЕООД, които са изпратени на Отдел Пътна полиция при СДВР и съгласно приложените писма от СДВР от 27.10.Н. А. по П.17г. са наложени заповеди на всяко едно от описаните в Постановленията МПС.

От приложена справка от Уникредит Булбанк АД, се установява, че съществуващи при тях банкови сметки на „М. С.“ЕООД са закрити през Н. А. по П.09г.

Горното се установява и от приложеното копие от изпълнително дело № 160151300/Н. А. по П.16г. по описа на *.

Видно от приложена служебна бележка, издадена на 07.06.Н. А. по П.23г. от ТД на *-гр.С., се установява, че размерът на публичните задължения на ответника „М. С.“ЕООД към 21.12.Н. А. по П.17г. по изпълнително дело № 160151300/Н. А. по П.16г. по описа на * са общо 37025.23лв., включващи главница от 29955.04лв. и лихва от 7070.19лв.

След образуване на изпълнително дело № 160151300/Н. А. по П.16г. по описа на * и налагане на заповеди върху пет от МПС, собственост „М. С.“ЕООД за дължими публични задължения-неплатени данъци, ответникът „М. С.“ЕООД, чрез управителя му С. Д. Д. продава притежаваният от дружеството застроен недвижим имот в с.Б., община Е., Соф. обл., а именно УПИ * в кв.Н. А. по П., с площ от 896кв.м. заедно с построената в него едноетажна жилищна сграда със застроен площ от 59 кв.м. на ответника „*“ЕООД, представлявано от * за сумата от 3700лв., която сума е получена *лно и в брой от управителя на дружеството-продавач.

На 12.05.Н. А. по П.Н. А. по П.г. ответникът „*“ЕООД, представлявано от * продава на ответникът К. Л. С. същият застроен недвижим имот в с.Б., община Е., Соф. обл. или УПИ * в кв.Н. А. по П., с площ от 896кв.м. заедно с построената в него едноетажна жилищна сграда със застроен площ от 59 кв.м., който преди това е закупила от „М. С.“ЕООД за сумата от 5000лв.

Към 12.05.Н. А. по П.Н. А. по П.г. и сега ответникът К. Л. С. и ответникът С. Д. Д. са съпрузи, тъй като имат сключен граждански брак. С. Д. Д. е управител и едноличен собственик на „М. С.“ЕООД.

Горното се установява от приложените писмени доказателства-копия от нотариален акт № 1*, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.17г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие

РС-Е., нотариален акт № *, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.Н. А. по П.г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е. и справки за актуално състояние от Търговския регистър.

От приетата по делото основна и допълнителна съдебно-счетоводни експертизи, изготвени от вещото лице В. Л. Т., се установява, че общодължимата сума на „М. С.“ЕООД към * за публични задължения е в размер от 37051.45лв. Към 27.12.Н. А. по П.17г. ответникът „М. С.“ЕООД е бил собственик на 10 недвижими имоти в страната, на 18 броя МПС, който към 01.01.Н. А. по П.18г. са на обща стойност от 289976лв., с налични парични средства от 179612.32лв. и вземания от трети лица в размер на 40724.66лв.

Видно от приложения Протокол от 19.05.Н. А. по П.23г. по изпълнително дело № 160151300/Н. А. по П.16г. по описа на *, се установява, че ответникът „М. С.“ЕООД, чрез пълномощника му * е уведомила *, че запорираните по изпълнителното дело МПС са откраднати.

От приложената справка от Агенцията по вписванията за периода от 01.01.1991г. до 31.01.Н. А. по П.24г. относно ответника „М. С.“ЕООД, че същият е отчуждил недвижимите имоти, които е притежавал към 27.12.Н. А. по П.17г.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Съдът намира, че от изнесените обстоятелства от ищеца в исковата молба и уточняващата молба и съгласно приложените писмени доказателства, анализирани в тяхната съвкупност, аргументират съда да приеме, че така предявените обективно съединени искове с правно основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК са **допустими**, тъй като са предявени между надлежни страни.

Съдът не споделя възраженията на ответниците, отразени в писмените им отговори, че исковете са погасени по давност, тъй като са предявени извън петгодишния срок от сключване между тях на първия договор за продажба на недвижимия имот в с.Б., отразен в нотариален акт № 1*, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.17г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е., за това, че след *равена от съда служебна справка в РС-Е., установи, че съдебното производство по настоящето гражданско дело е образувано по искова молба, подадена от * срещу ответниците с вх.№ 1957/22.12.Н. А. по П.22г. в РС-Е., която е изпратена на електронната поща на РС-Е. на дата 21.12.Н. А. по П.22г., подписана с електронен подпис от подателя с дата 21.12.Н. А. по П.22г., т.е. исковата молба е подадена по електронната поща на РС-Е. с дата от 21.12.Н. А. по П.22г. или в последния ден преди да изтече петгодишния давностен срок, считано от 21.12.Н. А. по П.17г. Съгласно чл.62, ал.1, пр.1 от ГПК последният ден на срока продължава до края на двадесет и четвъртия час и видно от чл.62, ал.2 от ГПК срокът не се смята за пропуснат, когато изпращането на молбата е станало по пощата или в електронна форма.

Страни по настоящите искове са държавата като ищец, а като ответници трябва да бъдат конституирани длъжникът „М. С.“ ЕООД и третото лице „*“ЕООД, с което той е договарял. Страните по сделката имат качеството на задължителни необходими другари и участието им в това производство е условие за допустимостта на исковете. Съгласно т.3 от Тълкувателно решение № 2/Н. А. по П.27 от 09.07.Н. А. по П.19г. по т.д.№2/Н. А. по П.17г. на ОСГТК на ВКС-Защитата на кредитора по чл.135 от ЗЗД при последваща разпоредителна сделка, извършено от лицето, в чиято полза длъжникът се е разпоредил с имуществото си, е чрез предявяване на иск по чл.135, ал.1 от ЗЗД за недействителност по отношение на него не само по първоначалната сделка с имуществото на длъжника, но и на последващите сделки, които го увреждат. Исковите могат да бъдат предявени и самостоятелно, но при наличие на предпоставките на чл.213 от ГПК следва да бъдат разгледани в едно производство.

С оглед на горното е налице в случая и сключване на последващ договор за продажба на процесния имот в с.Б. от *“ЕООД на К. Л. С., която към момента на сключване на

договора на 12.05.Н. А. по П.Н. А. по П.г. е съпруга, тъй като има сключен граждански брак с ответника С. Д. Д., който е едноличен собственик и управител на дружеството-длъжник „М. С.“ ЕООД.

Ако приобретател по прехвърлителната сделка е лице, което към момента на сделката е в брак и придобитото имущество е в режим на СИО, надлежни ответници са и двамата съпрузи. В този случай съпрузите са задължителни необходими другари като участници в неделимо правоотношение поради естеството на спорното правоотношение и бездяловия характер на СИО. При предявен конститутивен иск срещу съпрузи, отнасящ се до имот-СИО, спорното правоотношение е от такова естество, че решението трябва да бъде еднакво и за двамата съпрузи-задължителни другари. Неконституирането на един от съпрузите-задължителен необходим другар в първоинстанционното производство обосновава извод за недопустимост на първоинстанционното решение. В този смисъл е и практиката на ВКС, отразена в Решение № 85 от 08.07.Н. А. по П.14г. по т.д.№ 1266/Н. А. по П.13г. по описа на ВКС, II-ро ТО.

Разгледани **по същество**, всеки един от двата обективно съединени иска с правно основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК е **основателен** и следва да се уважи като доказан, по следните правни съображения:

Елементите от фактическия състав на иска с правно основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК са: установено публично задължение на длъжника, след датата на установяването му или след датата на връчване на заповедта за ревизия, извършване на разпоредителни действия със свое имущество с намерение да увреди публичния взискател.

В случая от така събраните пред настоящата съдебна инстанция писмени доказателства се установява, че е осъществен състава на горния иск и по отношение на двете сделки и следва да се обяви недействителност спрямо държавата на сключения договор за продажба на недвижимия имот, находящ се в село Б., община Е., отразен в нотариален акт № 1*, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.17г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е., както и да се обяви недействителност спрямо държавата на сключения договор за продажба на недвижимия имот, находящ се в село Б., община Е., отразен в нотариален акт № *, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.Н. А. по П.г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е., за това, че се установи публичното вземане, което има ищеца срещу длъжника „М. С.“ ЕООД с приложените копия от публични задължения-данъци, формирани от подаваните от него декларации образец 6 за периода от 26.10.Н. А. по П.13г. до 31.05.Н. А. по П.17г., СД по ЗДДС за периода от 15.10.Н. А. по П.13г. до 30.09.Н. А. по П.17г., Годишна данъчна декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО № 2219И0064212/28.03.Н. А. по П.17г. за периода от 01.01.Н. А. по П.16г. до 31.12.Н. А. по П.16г., които задължения са декларирани от ответника „М. С.“ ЕООД, чрез *г ЕООД, което е с едноличен собственик и управител * и които задължения към датата на сключване на договора за продажба на 21.12.Н. А. по П.17г. са общо сумата от 37025.23лв., от които 29955.04лв.-главница и 7070.19лв.-лихви.

От приложените по делото писмени доказателства- копие от изпълнително дело № 160151300/Н. А. по П.16г. по описа на *, се установява, че описаните по-горе публични вземания не са погасени по давност, тъй като има издадени пет отделни Постановления от 21.10.Н. А. по П.17г., с които по отделно публичният изпълнител е наложил заповед за пет отделни МПС, собственост на длъжника „М. С.“ ЕООД и получил пет отделни писма от СДВР за наложени заповеди на тези МПС и съгласно чл.172, ал.1, т.5 от ДОПК-давността се спира с налагането на обезпечителни мерки. Няма данни обезпечителните мерки да са отменени и давността по отношения на спорните задължения да е изтекла.

Договорът за продажба на недвижим имот от 21.12.Н. А. по П.17г., сключен между длъжника „М. С.“ ЕООД и ответника „*“ЕООД с управител *, обективизиран в нотариален акт № 1*, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.17г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие

РС-Е. е сключен след като длъжникът „М. С.“ ЕООД е декларирал данъци или публични задължения. Същите са били известни на *, тъй като са подадени чрез търговско дружество, на което е едноличен собственик и управител. Освен това * разполага с безсрочно пълномощно, дадено от длъжника „М. С.“ ЕООД да го представлява пред * и други институции.

Налице е и намерението за увреждане на публичния вискател в хипотезата на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК, което подлежи на доказване от ищеца. Настоящият съдебен състав намира, че от така събраните писмени доказателства се установи, че сключването на договора за продажба на недвижимия имот в с.Б., община Е., отразен в нотариален акт № 1*, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.17г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е., е във вреда на публичния изпълнител, за това, че разпореждането с актив от имуществото, се намалява възможността за погасяване на публичното задължение. Увреждащото кредитора действие е всеки правен и фактически акт, с който се засягат права, които биха осуетили или затруднили осъществяването на правата на кредитора спрямо длъжника. Така увреждане е налице, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или по какъвто и да е начин затруднява удовлетворяването на кредитора, в това число извършено опрощаване на дълг, обезпечаване на чужд дълг, изпълнение на чужд дълг без правен интерес и пр. В този смисъл е и практиката на ВКС, обективирана в Определение №284/24.04.Н. А. по П.15г. по дело № 2879/Н. А. по П.14г. на ВКС, ТК, I т.о. и Определение №350/30.05.Н. А. по П.17г. по т.дело № 489/Н. А. по П.17г. на ВКС, ТК, II о.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответниците, че към датата на сключване на договора за продажба между длъжника „М. С.“ ЕООД и третото лице „*“ЕООД, чрез управителя му *, а именно към 21.12.Н. А. по П.17г. ответното дружество, което е длъжник на ищеца, е притежавало имущество-недвижими имоти, МПС, вземания от трети лица, парични средства по каса, установени от приетата по делото основна и допълнителна съдебно-счетоводни експертизи, изготвени от вещото лице В. Л., което имущество по размер надвишава с пъти размера на дължимите публични задължения към ищеца, тъй като съгласно установената практика на Върховния касационен съд в Решение № 407 от 29.12.Н. А. по П.14г. по гр.д. № 2301/Н. А. по П.14г. по описа на ВКС, IV ГО, всяко отчуждаване на имущество на длъжника намалява възможностите за удовлетворение на кредитора. Отменителният иск по чл. 135 от ЗЗД е основателен, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или извършва други правни действия, с които се създават трудности за удовлетворение на кредитора, в т.ч. опрощаване на дълг, обезпечение на чужд дълг, изпълнение на чужд дълг без правен интерес и пр. (в същия смисъл е и Решение № 639 от 06.10.Н. А. по П.10 г. по гр.д. № 754/Н. А. по П.09г. IV г.о. ВКС).

За обезпечение вземането на кредитора служи цялото длъжниково имущество (чл. 133 от ЗЗД), поради което право на кредитора е да избере начина, по който да се удовлетвори от това имущество – дали с обезпеченото в негова полза имущество на длъжника или с друго налично такова. Длъжникът не разполага с възражение, че притежава и друго имущество извън разпореденото – той не разполага с възможност за избор срещу кое от притежаваните от него имущества да се насочи принудителното изпълнение. В случай, че длъжникът е добросъвестен, то притежаваното друго имущество би му послужило за доброволно изпълнение на дълга и в този случай обявената на основание чл. 135 от ЗЗД относителна недействителност на разпоредителната сделка би изгубила правно значение. При недобросъвестност на длъжника обаче, кредиторът би разполагал с възможност да се удовлетвори по своя преценка и с оглед интересите си чрез насочване на принудителното изпълнение върху всяко от притежаваните от длъжника имущества, за която именно цел на кредитора е предоставена възможността за провеждане на отменителния иск по чл. 135 от ЗЗД.

Неоснователно е и възражението, че ответникът „*“ЕООД не е било наясно със цялото имущество на длъжника „М. С.“ ЕООД към датата на сключване между тях на договора за

продажба на 21.12.Н. А. по П.17г. на недвижим имот в с.Б., отразен в нотариален акт № 1*, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.17г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е., тъй като увреждане има винаги когато се извършва разпореждане със секвестрируемо имущество. Във всички случаи, при които вземането на кредитора е възникнало преди извършването на действието, чието обявяване за недействително се иска, то длъжникът знае за увреждането, тъй като с това действие обективно намалява имуществото си, което служи за обезпечение. Знанието на третото лице за увреждане трябва да обхваща само наличие на конкретно задължение на длъжника. Не е необходимо да се установява знание и за цялостното имуществено състояние на длъжника преди и след извършване на сделката, защото това е правноирелевантно в производството по иска по чл.135 от ЗЗД. В този смисъл е практиката на ВКС, отразена в Определение № 352 от 13.03.Н. А. по П.13г. по гр.д. №937/Н. А. по П.12г. по описа на ВКС, IV ГО.

Юридическото лице се управлява от определени в закона органи, състоящи се от физически лица, които образуват и изявяват волята на юридическото лице и валидно го обвързват, както е прието в Решение № 1Н. А. по П./02.02.Н. А. по П.00 год. на ВКС по гр.д. № 704/1999 год., V г. о., за което купувачът по договора за продажба от 21.12.Н. А. по П.17г. на недвижимия имот в с.Б. е „ЕООД, представлявано от управителя *“, като последната е едноличен собственик и управител на *г ЕООД, чрез което са подадени документите, с които длъжникът „М. С.“ ЕООД декларира публичните си задължения към ищеца. Освен това * има предоставено генерално пълномощно от „М. С.“ ЕООД да го представлява пред * и всички други институции в страната.

На следващо място и вторият иск с правно основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК е изцяло основателен и следва да се уважи като доказан, по следните правни съображения:

Установи се от събраните по делото писмени доказателства, че договорът за продажба на недвижим имот на 12.05.Н. А. по П.Н. А. по П.г. , сключен между ответника „ЕООД с управител * като продавач и ответника К. Л. С., която е съпруга на С. Д. Д., тъй като имат сключен граждански брак, обективиран в нотариален акт № *, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.Н. А. по П.г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е., е сключен след като длъжникът „М. С.“ ЕООД, който е с едноличен собственик и управител С. Д. Д. е декларирал данъци или публични задължения. Същите са били известни на К. Л. С., която е съпруга на управителя на дружеството-длъжник. Освен това ответникът К. Л. С. е по професия адвокат и е наясно, че със сключване на договора за продажба на 12.05.Н. А. по П.Н. А. по П.г. се уврежда публичния вискател, за това, че по този начин намалява имуществото на длъжника „М. С.“ ЕООД и осуетява и затруднява публичния вискател да погаси установените публични задължения.

Сделките с недвижими имоти, собственост на ответното дружество „М. С.“ ЕООД, са извършени във вреда на публичните вискатели, защото, ако не бяха продадени недвижимите имоти- поземлен имот и посторената в него едноетажна жилищна сграда, те биха послужили за удовлетворяване на публичните задължения. След разпореждането с тях, погасяването на задълженията на държавата е значително затруднено.

С оглед изложеното съдът намира, че предявените от ищеца искове с правно основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК са основателни и следва да се уважат изцяло.

Поради уважаване на горните искове съдът не разглежда и не се произнася по евентуално предявените искове с правно основание чл.216, ал.3 от ДОПК във вр. с чл.135 от ЗЗД.

ОТНОСНО РАЗНОСКИТЕ:

С оглед уважаване на исковете ответниците ще следва да заплатят в полза на РС-Ботевград държавна такса в размер на 100лв./сто лева/ или д.т. в размер на по 50лв. за всеки

един от двата обективно съединени иска.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛНИ по отношение на ДЪРЖАВАТА по искове с правно основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК, предявени от Национална Агенция по Приходите, на следните договори за продажба на недвижими имоти, както следва:

1. Договор за продажба от 21.12.Н. А. по П.17г. на недвижим имот, находящ се в село Б., община Е., Софийска област, сключен между „М. С. ЕООД с ЕИК: *”, със седалище и адрес на управление: гр.Е., местност „Р.“, хотел „П.“, офис 1 от една страна като продавач и „*“ ЕООД с *, със седалище и адрес на управление: гр.Е., местност „Р.“, хотел „П.“, офис 1 от друга страна като купувач, който договор е обективиран в нотариален акт № 1*, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.17г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е.;

2. Договор за продажба от 12.05.Н. А. по П.Н. А. по П.г. на недвижим имот, находящ се в село Б., община Е., Софийска област, сключен между „*“ ЕООД с *, със седалище и адрес на управление: гр.Е., местност „Р.“, хотел „П.“, офис 1, от една страна като продавач и К. Л. С. от гр. С., ж.к.Л., бл. № *, ет. *, ап. *, с ЕГН: ***** от друга страна като купувач, по време на брака ѝ със С. Д. Д. от с.Б., община Е., Соф. обл., с ЕГН: *****, който договор е обективиран в нотариален акт № *, том *, рег.№ *, дело № * от Н. А. по П.Н. А. по П.г. на нотариус № *-Я. Д., с район на действие РС-Е., тъй като са сключени с намерение да се увредят публичните взискатели, тъй като преди това има декларирани от „М. С.“ ЕООД с ЕИК: * публични задължения, произтичащи от неизплатени данъчни задължения по декларации образец 6 за периода от 26.10.Н. А. по П.13г. до 31.05.Н. А. по П.17г., СД по ЗДДС за периода от 15.10.Н. А. по П.13г. до 30.09.Н. А. по П.17г.-Годишна данъчна декларация по чл.92, ал.1 от ЗКПО № 2219И0064212/28.03.Н. А. по П.17г. за периода от 01.01.Н. А. по П.16г. до 31.12.Н. А. по П.16г.

ОСЪЖДА „М. С. ЕООД с ЕИК: *”, със седалище и адрес на управление: гр.Е., местност „Р.“, хотел „П.“, офис 1, „*“ ЕООД с *, със седалище и адрес на управление: гр.Е., местност „Р.“, хотел „П.“, офис 1, К. Л. С. от гр. С., ж.к.Л., бл. № *, ет. *, ап. *, с ЕГН: ***** и С. Д. Д. от с.Б., община Е., Соф. обл., с ЕГН: ***** да заплатят в полза на РС-Ботевград държавна такса в размер на **100лв./сто лева/** върху така уважените искове.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд-С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____